

Willem Gravemaker (Vermarke) bij zijn Botterbar in september 1995.

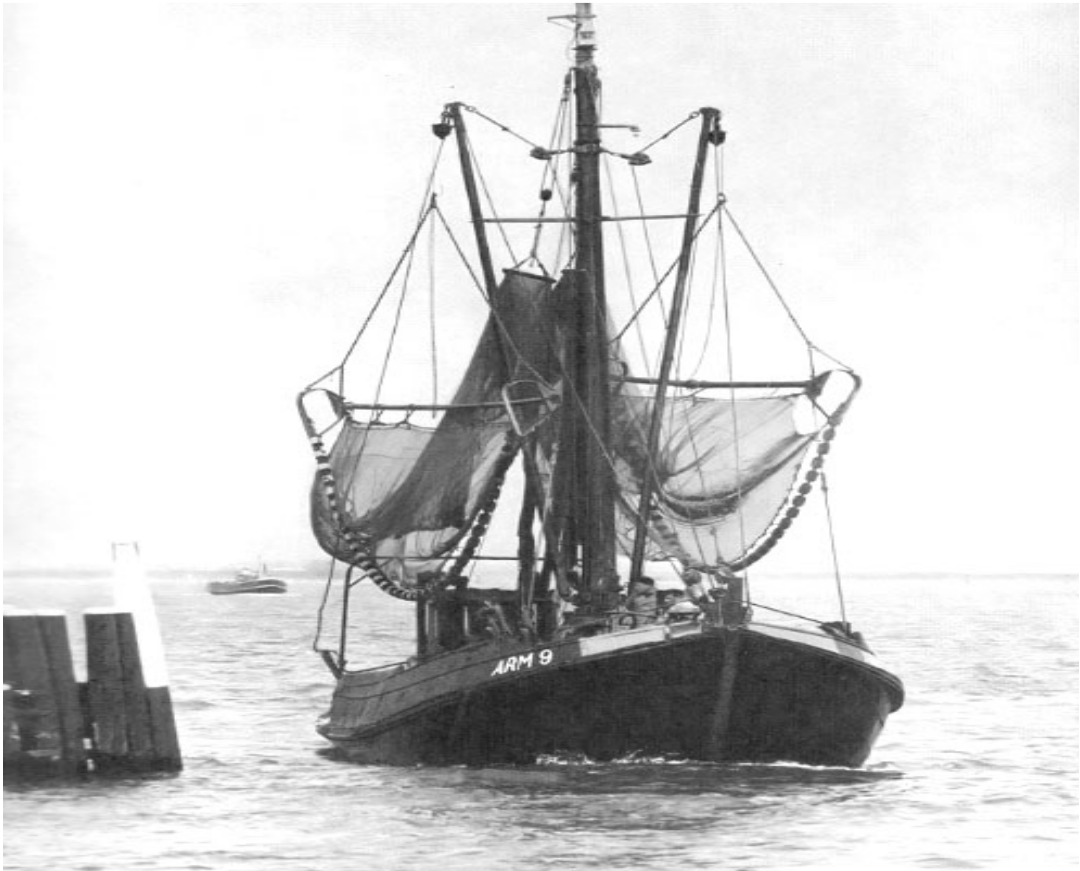
De geschiedenis van de ARM 17 – De Botterbar.

Zo blijkt dat de botter(bar) gebouwd was in 1898. Omschreven als 'botter'. Dit was een schip met zeil en zonder motor. De naam van het schip was: De Twee Gebroeders. Het schip was ruim 14 meter lang en een breedte van 4.70 meter. De snelheid was ongeveer zeven zeemijlen. De botter werd op 8 december 1945 ingeschreven als **UK (Urk) 188**. Tevoren was er geen inschrijving.

UK 188

Over de periode voor 1945 is er niets bekend van de UK 188. Feit is dat er in de Tweede Wereldoorlog veel Urker kotters door de Duitsers in beslag werden genomen. In ieder geval werd het in december 1945 als de **UK 188** ingeschreven op naam van Klaas Mazereeuw. Het vaartuig werd gekocht van de werf van A. Hakvoort uit Urk. Dat was overigens al in december 1941. Welk nummer het schip voor die tijd had, blijkt niet uit de stukken. Wel dat Mazereeuw Jelle Kaptein als schipper liet varen. Het werd door hem gebruikt voor de visserij met kuilnetten op het IJsselmeer. Dat duurde niet zo lang. In augustus 1947 werd de inschrijving van het schip in het Visserijregister, doorgehaald. Een paar maanden later verkocht naar Zeeland. In november 1947 'verhuisde' de botter(bar) naar Arnemuiden in Zeeland en kreeg ze het nummer **ARM 9**. De nieuwe eigenaar was Pieter van Belzen. Met de naam 'De Drie Gebroeders' en voorzien van een motor. Uit de naam van het schip viel af te leiden, dat Pieter het schip niet alleen kocht. Zijn broers Daniël en Lieven waren ook voor een deel eigenaar. De drie gebroeders visten een jaar of vijf met elkaar. Eind 1952 verkochten de twee jongste broers hun deel van het schip aan broer Pieter.

Op het Veerse Meer

De ARM 9 voerde Veere binnen.

In november 1947 'verhuisde' de botter naar Arnemuiden in Zeeland en men gaf het nummer **ARM 9**. Ruim drie jaar later (1950) werd het vernummerd tot **ARM 17**. De botter ARM-17 werd in 1952 gekocht door pa Pieter van Belzen (1898-1995). De motor was stuk en op de werf van de Knolle reparatiebedrijf Arnestraat gerepareerd, zo ook de rest van de botter. In dat jaar kreeg het schip een nieuwe Penta 110 (Volvo)-motor. Met z'n drieën voerde ze altijd uit, pa en zijn twee zoons Joos van Belzen (19-4-1929) en Marinus van Belzen (geb. 24-4-1932) om garnalen te vangen. Ze voerde meestal drie zeemijlen uit de kust voor Domburg en Vrouwenpolder. Ze vertrokken vaak 's morgens om half twaalf en kwamen dan de volgende dag om ongeveer dezelfde tijd weer binnen, maar dat lag natuurlijk wel aan het tij. Als het laag water was, moest men wel even wachten tot het hoogwater werd. 's Winters trokken de garnalen naar diepere wateren en dan viste men twaalf zeemijlen uit de kust. Bij windkracht 5 á 6 werd het te riskant om uit te varen en visten zij op het Veerse Gat. Als men de volgende dag Veere (de thuishaven) binnen liep met de garnalen, dan waren die aan boord al gekookt. Het vuur onder de ketel werd nog met vetkolen gestookt, alsook de bemanningskachel vooronder in de botter. In 1956 stond hij nog op de helling van Bruinisse. De boomboeien (houten reling), de kielbalk en een paar spanten werden vernieuwd. De mast ging er helemaal uit en er werd een kleinere mast geplaatst. Vanaf 1957 heeft hij een tijdje in de haven van Veere gelegen en was toen al verkocht.

De broers Joos en Marinus van Belzen werden mede-eigenaar van het ARM-17. De vader bleef schipper. In de jaren 1958 en 1959 vonden nog wat eigenaar wisselingen plaats. Schipper Pieter verkoopt zijn deel aan Jan Siereveld die dan ook schipper wordt.

De ARM 17 (rechts) in 1959, op het strandje, bij de Veerse Toren te Veere, waar zij meestal lagen voor een goede schoonmaak en een nieuwe verflaag.

Hier een mooi overzicht van het strandje bij de Veerse Toren.

De ARM 17 op het Veerse Meer.

In de jaren '50 lagen de meeste vissersboten van Arnhemuiden te Veere, maar na de februaristorm van 1953, kwam daar een einde aan.

Op 24 april 1961 werd het Veerse Gat gedicht en de Arnhemse vissersschepen gingen toen naar Vlissingen.

Een jaar later wordt Pieter opnieuw eigenaar van de ARM 17. Niet voor lang, want in 1961 wordt het opgelegd voor de verkoop. Blijkbaar had men niet de verwachting dat het schip nog voor de visserij gebruikt ging worden, want de motor werd er uitgehaald.

De Botter-bar

Niet lang daarna werd de Botterbar door de heer Van Krugten in 1961 aangekocht voor op zijn kampeerterrein aan de rand van Zoutelande.

Het verhaal betreffende de cafetaria Duinoord te Zoutelande van Willem van Krugten

Gerardus Porton volgde Adriaanse op in 1936 en stond in dat jaar ook als pensionhouder geregistreerd. Tijdens de mobilisatie van 1939 zaten er Nederlandse soldaten en in de oorlog Italiaanse krijgsgevangenen. Porton geloofde heilig in de Duitse overwinning en gaf het pension de naam *Victoria*. In april 1958 verkocht hij het pension met inventaris en al aan Willem van Krugten, die de zaak weer Duinoord noemt.

In mei 1958, met pinksteren opende **Willem van Krugten** cafetaria Duinoord naast zijn camping, waar hij mee was begonnen, op het adres Duinweg 107 te Zoutelande.

Links het witte grote gebouw: Cafetaria Duinoord (1959) en tussen de twee gebouwen in. Daar was de camping van Willem van Krugten.

Cafetaria Duinoord – 1959 (in 1975 gesloopt). Toen nog zonder de Botterbar..

Pension *Victoria* – 1957 van de vorige eigenaar Gerardus Porton.

1942 met *Victoria* op de achtergrond.

1961

De botter **ARM 17** "de twee gebroeders" van de Arnhemse vissers Piet van Belzen en Joos van Belzen werd in 1961 verkocht aan Willem van Krugten uit Breda. Deze liet het schip in juni 1961 door transportbedrijf Gebroeders de Klerk uit Middelburg naar Zoutelande brengen. In Zoutelande werd het schip onderaan de duinen geplaatst en ingericht voor de horeca onder de naam de "Botterbar".

De ARM 17 vlakbij Cafetaria Duinoord op de Duinweg te Zoutelande.

